

Naum

¹ Breme Nineviji; knjiga od utvare Nauma Elkošanina.

² Bog je revnitelj i Gospod je osvetnik; osvetnik je Gospod i gnjevi se; Gospod se sveti protivnicima svojim, i drži gnjev prema neprijateljima svojim.

³ Gospod je spor na gnjev i velike je moæi; ali nikako ne pravda krivca; put je Gospodnji u vihoru i buri, i oblaci su prah od nogu njegovijeh.

⁴ Zapreæuje moru i isušuje ga, i sve rijeke isušuje, vene Vasan i Karmil, i cvijet Vasanski vene.

⁵ Gore se tresu od njega, i humovi se rastapaju, a zemlja gori pred njim i vasiljena i sve što živi u njoj.

⁶ Pred gnjevom njegovijem ko æe se održati? i ko æe se oprijeti jarosti gnjeva njegova? jarost se njegova izljuje kao oganj, i stijene se raspadaju pred njim.

⁷ Dobar je Gospod, grad je u nevolji, i poznaje one koji se uzdaju u nj.

⁸ Ali æe silnom poplavom uèiniti kraj mjestu njezinu, i tama æe goniti neprijatelje njegove.

⁹ Šta smišljate Gospodu? on æe uèiniti kraj; neæe se dva puta podignuti pogibao.

¹⁰ Jer kao trnje spleteni i kao od vina pijani proždrijeæe se kao suha slama.

¹¹ Iz tebe je izašao koji smišlja zlo Gospodu, savjetnik nevaljao.

¹² Ovako veli Gospod: ako i jesu u sili i mnogo ih ima, opet æe se isjeæi i proæi. Muèio sam te, neæu te više muèiti.

¹³ Nego æu sada slomiti jaram njegov s tebe, i pokidaæu tvoje okove.

¹⁴ Ali za tebe zapovjedi Gospod da se ne sije više ime tvoje; iz doma bogova tvojih istrijebiæu likove rezane i livene; naèiniæu ti od njega grob kad budeš prezren.

¹⁵ Eto, na gorama noge onoga koji nosi dobre glase, koji oglašuje mir. Praznuj, Juda, svoje praznike, ispunjaj zavjete svoje, jer zlikovac neæe više prolaziti po tebi; sasvijem se zatro.

2

¹ Izaðe zatiraè na te, èuvaj grad, pazi na put, utvrdi bedra, ukrijepi se dobro.

² Jer Gospod povrati slavu Jakovljevu kao slavu Izrailjevu, jer ih pustošnici opustošiše i loze im potrše.

³ Štit je junaka njegovijeh crven, vojnici su u skerletu; kola æe mu biti kao zapaljani luèevi na dan kad se uvrsta, i jele æe se ljuljati strašno.

⁴ Kola æe praskati po ulicama i udarati jedna o druga po putovima, biæe kao luèevi, i trèaæe kao munje.

⁵ Pominjaæe junake svoje, a oni æe padati iduæi, pohitjeæe k zidovima njegovijem, i zaklon æe biti gotov.

⁶ Vrata æe se rijekama otvoriti, i dvor æe se razvaliti.

⁷ I koja stoji, zarobiæe se i odvešæe se, djevojke njezine pratiæe je uzdišuæi kao golubice, bijuæi se u prsi.

⁸ Ninevija bijaše kao jezero vodeno otkako je; ali bježe. Stanite, stanite. Ali se niko ne obzire.

⁹ Grabite srebro, grabite zlato; blagu nema kraja, mnoštvo je svakojakih dragih zaklada.

¹⁰ Isprazni se, i ogolje, i opustje; i srce se rastopi, koljena udaraju jedno o drugo, i bol je u svijem bedrima, i lica su svjema pocrnjela.

¹¹ Gdje je loža lavovima i pasište laviæima, kuda iðaše lav i lavica i laviæ, i nikoga ne bješe da plaši?

¹² Lav lovljaše svojim laviæima dosta, i davljaše lavicama svojim, i punjaše peæine svoje lova i lože svoje grabeža.

¹³ Evo me na te, govori Gospod nad vojskama, i popaliæu kola tvoja u dim, i maè æe proždrijeti laviæe tvoje, i istrijebiæu sa zemlje grabež tvoj, i neæe se èuti glas poslanika tvojih.

3

¹ Teško gradu krvnièkom, vas je pun laži i otimanja, grabež ne izbiva iz njega.

² Pucaju bièevi, i toèkovi prašte, i konji topoæu, i kola skaèu,

³ Konjanici poskakuju, i maèevi se sjaju, i koplja sijevaju, i mnoštvo je pobijenijeh i sila mrtvijeh tjelesa, nema broja mrtvacima; i pada se preko mrtvaca,

⁴ Za mnoštvo kurvarstva ljupke kurve, vješte bajaèice, koja prodaje narode svojim kurvanjem i plemena vraæanjem svojim.

⁵ Evo me na te, govori Gospod nad vojskama, i uzgrnuæu ti skute tvoje na lice, i pokazaæu narodima golotinju tvoju i carstvima sramotu tvoju.

⁶ I baciaæu na tebe gadove i naružiæu te, i naèiniæu od tebe ugled.

⁷ I ko te god vidi, bježaæe od tebe, i govoriæe: opustje Ninevija; ko æe je žaliti? gdje æu tražiti one koji bi te tješili?

⁸ Jesi li bolja od No-Amona, koji ležaše meðu rijekama, optoèen vodom, kojemu prednja kula bješe more i zidovi mu bjehu more?

⁹ Jaèina mu bješe Huska zemlja i Misir i narodi bez broja; Futeji i Liveji bjehu ti pomoænici.

¹⁰ I on bi preseljen, otide u ropstvo, i djeca njegova biše razmrskana po uglovima svijeh ulica; i za glavare njegove bacaše ždrijeb, i svi vlastelji njegovi biše okovani u puta.

¹¹ I ti æeš se opiti i kriæeš se, i ti æeš tražiti zaklon od neprijatelja.

¹² Svi æe gradovi tvoji biti kao smokve s ranijem rodnom; kad se tresnu, padaju u usta onome ko hoæe da jede.

¹³ Eto, narod su ti žene usred tebe; neprijateljima æe tvojim biti širom otvorena vrata od zemlje tvoje, oganj æe proždrijeti prijevornice tvoje.

¹⁴ Nahvataj sebi vode za opsadu, utvrdi ograde svoje; uđi u kao i ugazi blato, opravi peæ za opeke.

¹⁵ Ondje æe te proždrijeti oganj, maè æe te isjeæi, izješaæe te kao hrušt; neka vas je mnogo

kao hrušteva, neka vas je mnogo kao skakavaca.

¹⁶ Imaš trgovaca više nego što je zvijezda na nebu; hruštevi padoše, pa odletješe.

¹⁷ Glavari su tvoji kao skakavci i vojvode tvoje kao veliki skakavci, koji padaju po plotovima kad je studeno, a kad sunce grane, odlijeæu, i mjesto im se ne poznaje gdje bjehu.

¹⁸ Zadrijemaše tvoji pastiri, care Asirski, polijegaše junaci tvoji, narod se tvoj rasprša po gorama, i nema nikoga da ih zbere.

¹⁹ Nema lijeka polomu tvom, ljuta je rana tvoja; ko god èuje glas o tebi, pljeskaæe rukama nad tobom, jer koga nije stizala zloæa tvoja jednako?

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27